

КОМПЛЕКСНЕ ВІРТУАЛЬНЕ НАВЧАЛЬНЕ СЕРЕДОВИЩЕ

*І.В. Тімахова, студентка ОКР «Магістр», факультет економічний, спеціальність
«Облік і аудит»*

*Науковий керівник – О.Г. Макачук, к.е.н., ст. викладач кафедри статистики та
економічного аналізу*

Національного університету біоресурсів і природокористування України

В статті розглянуто особливості побудови комплексного віртуального навчального середовища у вищих навчальних закладах.

Ключові слова: дистанційне навчання, комплексне віртуальне навчальне середовище, web 2.0

Світовий процес переходу до інформаційного суспільства, а також економічні, політичні та соціальні зміни, що його супроводжують, прискорюють реформування системи освіти. Передусім це стосується забезпечення доступу до освітньої і професійної підготовки всіх, хто має необхідні здібності та відповідні знання. Найбільш ефективному розв'язанню зазначених проблем сприяє дистанційне навчання, яке здійснюється на основі сучасних педагогічних, інформаційних і телекомунікаційних технологій.[1]

Сучасний розвиток мережі Інтернет зумовлює виникнення принципово нових підходів до процесу навчання. Все частіше процес передачі інформації здійснюється за допомогою так званих «соціальних сервісів» або сервісів web 2.0. Розвиток використання web 2.0. у повсякденному житті все частіше спонукає дослідників до вивчення проблем та переваг їх використання у навчальному процесі.[2]

У 2010 році Дж. Сіменс та С. Доунс провели відкритий дистанційний курс «Personal Learning Environments Networks and Knowledge» - PLENK 2010 в основі якого була проблема висвітлення побудови персонального навчального середовища його структури та особливостей [3].

На пострадянському просторі слід відмітити праці Є.Д. Патаракіна, В.М. Кухаренка, С.Х. Васильченка, Ю.В. Еельма [4-6].

Метою статті є використання комплексного навчального середовища в вищих навчальних закладах.

Викладення основного матеріалу. Сучасне дистанційне навчання безпосередньо пов'язане із розвитком мережі Інтернет. Більша частина дистанційного навчального процесу переноситься в он-лайн.

Віртуальне навчальне середовище є система освіти на основі Web, що моделі звичайних реальних освіти шляхом інтеграції безлічі еквівалентних віртуальних концепцій тести, домашні завдання, класів, кабінетів і т.п., і, можливо, навіть музеї та інші зовнішні академічним ресурсів. Як правило, вона використовується Web 2.0 інструменти для 2-смугова взаємодії, і включає в себе систему управління контентом.[7]

Розвиток комплексного віртуального навчального середовища почалося в червні 1998 року. Вона є частиною NUS зору використання інформаційних технологій для викладання та навчання. Існуючі навчальні систем управління на ринку були оцінені, щоб визначити, чи можуть вони вписуватися в інфраструктуру NUS. Більшість систем оцінюється не відповідає обов'язковим вимогам (наприклад, один код користувача та пароль, веб-доступ до всіх інструментів і інтеграції в існуючі NUS пошти та мережевої інфраструктури), встановлений NUS для онлайн-курсів менеджменту. Таким чином, власний досвід був використаний для розробки своєї власної онлайн-системи управління Звичайно, і в цій якості комплексне віртуальне середовище народився.[8]

Комплексне віртуальне навчальне середовище є стандартизованим, комп'ютерні середовища, яка підтримує доставку веб-орієнтованого навчання і сприяє онлайн-взаємодії між студентами та викладачами. Функції та заходи, що пропонуються і підтримувані віртуального навчального середовища можуть включати:

- Імпорт і / або створення навчальних матеріалів
- Доставки навчальних матеріалів
- Он-лайн взаємодії між студентами та викладачами
- Он-лайн відстеження та оцінки успішності студентів.

Віртуальне навчальне середовище настільки проста у використанні і налаштуванні, що навіть не технічно підкований членів факультету мають можливість отримати онлайн з дуже невеликою допомогою. Не маючи нічого знати про HTML розробки або механіку створення веб-сторінок, викладачі можуть легко мати присутність в Інтернеті просто заповнивши деякі інтернет-форми.

Викладач дає можливість отримати уроки за допомогою відео, PowerPoint, або в чаті. Студенти мають можливість спілкуватися з іншими студентами і викладачем, а також співпрацювати один з одним, відповісти на запитання або задавати питання. Вони можуть використовувати інструменти, доступні через додаток до практично підняти руку, відправляти повідомлення або відповідати на питання на екрані дається вчителю.

Стенди для "Віртуального навчального середовища». Являють собою віртуальний клас, який дозволяє викладачам і студентам спілкуватися один з одним в Інтернеті. Клас інформації, навчальних матеріалів і завдань, як правило, здійснюється через Web. Студенти можуть увійти в клас веб-сайту для перегляду цієї інформації, а також може завантажити завдання та необхідні матеріали для читання на свої комп'ютери.

У віртуальному класі, викладач може спілкуватися зі студентами в режимі реального часу за допомогою відеоконференцій або Web. Цей тип зв'язку зазвичай використовується для лекцій, запитань і відповідей. Якщо викладачу лише необхідно відправити домашнє завдання, він чи вона може просто відправити бюлетень по класу сайту. Студенти також можуть отримувати повідомлення по електронній пошті даючи їм знати, нові завдання. Якщо у студентів є питання з приводу домашніх завдань, вони можуть брати участь в інтернет-форумах чи представити окремі питання до викладача.

Віртуальне навчання може проводитися в будь-яких умовах. Навчання може проходити двома способами. Одним з можливих способів є синхронне навчання. Студенти можуть спілкуватися через мікрофон або написавши на дошці. Ще один спосіб студенти можуть прийняти їх класів через асинхронні навчання. Незалежно від цього, студенти повинні завершити щоденні уроки і завдання через систему. Асинхронний курси мають терміни так само, як синхронні курси робити, але кожен студент навчається в своєму власному темпі.

У віртуальному середовищі навчання, студенти мають гнучкості в їх освіті. Студенти в цій ситуації є підтримка он лайн викладача і можуть мати підтримку у себе вдома одного з батьків або опікуна. Співпраця та взаємодія між вчителями, учнями, батьками і має важливе значення і дозволяє індивідуальне навчання. [9]

Висновок: Комплексне віртуальне навчальне середовище є популярним методом електронного навчання, що відноситься до навчання за допомогою електронних засобів. Він може бути корисний спосіб навчання студентів, які проживають в різних місцях.

Список літератури

1. Олійник В. Дистанційна освіта за кордоном та в Україні // Імідж сучасного педагога. – 2001. – № 1(12). – С. 22–29.
2. Downes Stephen E-learning 2.0 [Електронний ресурс] /S. Downes. – Режим доступу:<http://elearnmag.acm.org/featured.cfm?aid=1104968>
3. Personal Learning Environments Networks and Knowledge 2010 [Електронний ресурс]. - Режим доступу: <http://connect.downes.ca/index.html>
4. Эльмаа Ю. В. Образовательные возможности Веб 2.0. Веб 2.0-сервисы Интернета – новые формы коллективного педагогического взаимодействия [Електронний ресурс] / В.Ю. Эльма // Использование Интернет-технологий в современном образовательном процессе. Часть II. Новые возможности в обучении. – СПб, РЦОКОиИТ. – 2008. - С. 63-80. – Режим доступу до журн: <http://rcokoit.ru/dld/metodsupport/web20.pdf>
5. Кухаренко В.М. Персональная учебная среда [Електронний ресурс] /В.М. Кухаренко. – Режим доступу: http://kvn-e-learning.blogspot.com/2011_03_01_archive.html
6. Кухаренко В.М. Создание персональной учебной среды [Електронний ресурс] /В.М. Кухаренко. – Режим доступу: <http://el-ukraine.wikispaces.com/1.1>
7. Dillenbourg, Pierre. "Virtual learning environments" (PDF). *EUN Conference 2000: Learning in the new millennium: Building new education strategies for schools.*
8. <http://ivle.nus.edu.sg>
9. <http://www.techterms.com/definition/vle>